

DIMITRIOS

nr.43 – februarie 2014

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CV DĂINTEL ȘĂPTĂMĂNII

Sfântul Haralambie și începutul Triodului

pr. paroh Mihai Gojgar

Fără să ne dăm seama aproape, am făcut trecerea dintre perioada sărbătorilor de iarnă și mirosul de tămâie la minunatele slujbe din perioada Triodului. Perioadă de pocăință a Bisericii, Triodul, are la capătul ei praznicul Învierii Domnului. Știu, pare ciudat să ne gândim la Paști de acum, când nămeții încă ne acoperă mașinile și străzile sunt înfundate. Dar următoarele două luni sunt un prilej potrivit și suficient să desfundăm căile de acces, eliberăm vehiculele și să curățăm mediul în care trăim. Iar de data aceasta sensul este dublu. Avem nevoie de drum liber către Dumnezeu. El este întotdeauna aplecat spre noi, doar că uneori în capătul străzii noastre parcă este semnul de intrare oprită, și doar El are indicatorul de sens unic. Bineînțeles că noi ne-am pus interdicțiile. Avem nevoie de vehicule ca să ajungem la destinație. Fiecare își propune o destinație, deși destinațiile noastre ar trebui să aibă ca numitor comun Împărăția Cerurilor. Mijloacele de locomoție sunt Sfintele Taine, Sfânta Spovedanie, Sfânta Împărtășanie, Sfânta Liturghie. Și dacă ele ne pot conduce până în capătul străzii unde vehiculele nu au voie să intre, atunci facem și un efort personal. Pe calea mântuirii, pașii sunt reprezentați de rugăciunea particulară, de milostenii, de lecturi din cărțile duhovnicești. Fără dificultăți nu se poate. S-ar putea să mai alunecăm, vom transpira, însă, este clar că străduințele ne vor face să ne dezghețăm. Și, of, Doamne!, cât este lucrul acesta de greu! Îmi doresc să fim cât mai mulți la slujbele din perioada următoare. Îmi imaginez biserica plină la Canonul Sfântului Andrei Criteanul, la Deniile din Săptămâna Mare, la Prohod și, desigur, la slujba Învierii. Becurile stinse și inimile aprinse, răcoarea serii și căldura sufletelor, tăcerea gurii și strigătul conștiinței, lepădarea de griji și tămâia bine-mirositoare. Le vom avea pe toate curând, în săptămânile care vor urma.

Asta înseamnă Triodul. Întoarcerea acasă. Iar călătoria pornește cu sentimentul neputinței și păcătoșeniei. Astăzi, în duminica a 33-a după Rusalii, Vameșul ne dă impulsul necesar acestui drum prin care țintim însănătoșirea. Smerenia e prima lecție, recunoașterea greșelilor și a nimicniciei personale. Dar ea se alătură dorului de Dumnezeu, chemării Lui întrajutor. Discreția păcătosului din pilda de azi, sinceritatea și eforturile lui sunt un model. Lor trebuie să le urmăm, și nu greșelilor sale, chiar dacă acelea sunt inerente, prin prisma firii noastre omenești. Dumnezeu a rânduit ca anul acesta Duminica Vameșului și a Fariseului să coincidă cu sărbătoarea noastră de iarnă, Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie. O prezență discretă, un om smerit, dar un stâlp al credinței în vremea sa și, peste timp, până azi. Și sunt încântat că avem ocazia să experiem frumusețea Triodului începând cu hramul nostru de iarnă. Haideti la dezăpezirea inimilor și cugetelor noastre!

ADUCERI AMINTE DE ÎNAINȚAȘI - ZILELE DE POMENIRE A STRĂBUNILOR

pr. Gheorghe Dincă

Biserica noastră cea strămoșească în care ne-am născut cu darul și harul lui Dumnezeu a păstrat de la începuturile ei un cult aparte pentru înaintașii noștri, care nu mai sunt printre noi în această viață pământească. Ziua îndătinată pentru pomenirile celor „adormiți întru Domnul” este, în general, cea de sâmbătă a fiecărei săptămâni, în afară de câteva, puține, în care orice parastas este amânat pentru următoarea astfel de zi, aflându-se în apropierea unor mari sărbători cum ar fi Crăciunul sau Paștile. Aceste pomeniri ale „moșilor și strămoșilor” sunt însă accentuate în anumite sâmbete speciale, patru la număr, numite generic „sâmbăta morților” sau „Moșii de vară”... de „iarnă” ș.a.m.d., câte una pentru fiecare anotimp. La aceste ocazii gospodinele pregătesc toate cele necesare după priceperea lor gastronomică; coliva este prioritară (îmbogățită cu multe feluri de mirodenii –miere, bomboane, nucă, scorțișoară, pesmet), însoțită de colacii de diferite mărimi, purtând deasupra lor semnul Sfintei Cruci (semn prin excelență al biruinței vieții asupra morții), înconjurată adesea de un „brâu” împletit în două fire, care cuprinde forma rotundă a colacului (brăul semnificând în tradiția populară întrepătrunderea dintre celest și pământesc, dintre viața muritoare și cea cerească). Vreau însă să vă mărturisesc neștersa amintire pe care o am, legată de aceste sâmbete de cinstire a „moșilor”. În frumoasa și caldă perioadă a copilăriei, obișnuit a-mi petrece toate vacanțele la bunici, eram nelipsit din biserică la aceste zile, odată cu ceilalți locuitori ai satului; în această zi biserica era neîncăpătoare. Fumul de lumânări se amesteca în rotoacele de tămâie cu glasul cântărilor de la strană, „zise” duios de-ți ajungeau la suflet, (pe care

încă le mai aud în minte, ca de ieri), de dascălul pe care încă bătrânii îl mai țin minte cu frunți senine – bunicul meu. Au fost slujbe pe care le trăiam la intensitate deplină, când tot satul se alătura într-un glas, umăr lângă umăr, pentru a-și aduce aminte de cei ce au fost printre noi, „părinți, frați, surori, fii și fiice”, cu resemnare și nădejde. Oamenii nu teoretizau, nu se prăbușeau de durere, fiindcă erau preocupați de pomelnicul scris cu mâna tremurândă și fără multă știință de carte, de ascultarea în tăcere a cântărilor pe care le auzeau (a câta oară?). Erau preocupați de mersul la cimitir, loc ce se umplea imediat după terminarea slujbei de bocete înfundate la cruce și mireasmă de tămâie din rășină de brad. Nu zăboveau mult aici, ci după slujba de pomenire de la mormânt, femeile cu coșuri de nuiiele se întorceau spre casă în grabă, cu vârful broboadei umezit de lacrimi, pentru împărțirea prinoaselor – un alt ritual respectat cu sfințenie. După o vreme, peste sat se așternea liniștea ca o binecuvântare, de parcă „moșii” își astâmpăraseră dorul și setea de a se reîntâlni cu rudele lor din această lume și acum se odihneau cu toții, într-o calmă revedere. Pe toate ulițele găseai pace, împăcare, senin. Astăzi, bunicii mei, ca mulți alți bătrâni, nu mai sunt printre noi. De-abia după ce îi pierdem pe cei dragi ne dăm seama cât de importanți au fost pentru noi și cât de bine reușeau ei să mențină un echilibru în familie. De aceea sâmbetele morților înseamnă un moment aparte pentru mine, un moment de respect, de rememorare, un moment de reîntâlnire cu cei dragi, despre care eu cred că nu ne-au părăsit; pur și simplu sunt în acea lume lipsită de „durere, întristare sau suspin”, de altfel mult mai bună decât cea în care trăim noi.

DEPUNERE DE JURĂMÂNT

Mia Mirescu

Duminică, 26 ianuarie, a avut loc solemnitatea depunerii jurământului de către membrii nou-aleși în Consiliul Parohial al Bisericii Sfântul Dumitru, pentru perioada 2014 – 2018. După explicarea rolului și răspunderii ce apasă pe umerii noilor aleși care trebuie să se regăsească întotdeauna ca prelungiri ale mâinilor preotului paroh în comunitate, slujind Biserica cu multă dăruire și bucurie, s-au rostit împreună cu toată adunarea din biserică rugăciunile începătoare și, pe rând, în genunchi în fața Sfintei Evanghelii și a Sfintei Cruci așezate pe o masă în mijlocul bisericii, fiecare consilier a citit textul următorului jurământ: „Jur înaintea lui Dumnezeu și pe conștiința mea că voi îndeplini obligațiile mele de consilier parohial cu deplină conștiinciozitate, respectând Statutul și regulamentele Bisericii Ortodoxe Române. Așa să îmi ajute Dumnezeu!”. Rostind un jurământ parcă te cuprinde spaima: frica de a nu-L lua pe Dumnezeu în deșert și pe de altă parte de a nu-i dezamăgi pe cei ce te-au chemat, ți-au acordat încredere. Chiar dacă ar fi frica de pedeapsă, mult mai importante și grele rămân consecințele morale. Au promis solemn ca în pofida slăbiciunii lor să-și îndeplinească cu credință și

sânguință obligațiile gândindu-se: „... cine va păzi toată Legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile” (Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov II,10). Ne rugăm bunului Dumnezeu să pecetluiească cu harul și iubirea Sa de oameni hotărârea luată de fiecare membru al Consiliului Parohial, de a-și îndeplini chemarea primită din partea credincioșilor parohiei Sfântul Dumitru- Poștă. Tuturor le dorim spor în realizarea obiectivelor propuse în noul mandat! La mulți și binecuvântați ani!

pr. paroh Mihai Gojgar

Iată o mărturie de la 1836: "Dar, ceea ce constituie o caracteristică a Bucureștilor și Iașilor, făcându-le să nu semene cu orașele europene pe care încearcă să le imite, ceea ce surprinde imediat pe un străin este diferența dintre locuințe. Închipuți-vă câteva cătune amărâte de-ale noastre, în mijlocul lor câteva palate elegante, fără nici o locuință care să facă trecerea dintre palat și cocioabă; când sat, când oraș: iată ce sunt Iașii și Bucureștii. Maghernița cea mai murdară, proptită de cea mai frumoasă casă; plecați dintr-o casă care amintește de cele mai distinse clădiri pariziene, vă ciocniți de o șandrama din lemn și mergeți pe un drum prost pavat, cu praf sau noroi până dincolo de glezne. Când vorbesc de praful sau noroiul până la glezne, asta înseamnă să mergi pe jos, fiindcă și la București, și la Iași se merge numai cu trăsura: picioarele sunt de prisos; trăsurile, dimpotrivă, o necesitate, nicidecum un moft sau o plăcere. Trăsura este singurul mijloc de a scăpa de norii de praf, vara, sau de mormanele de noroi, iarna. În plus, trăsura indică faptul că ești un om normal. Să mergi pe jos e ca și cum ar fi la noi să mergi desculț. Numai oamenii de rând merg așa; or, cui îi convine să fie un sărăntoc într-o țară în care nu există a treia stare și nici burghezie?" (Violeta Ion, *Oameni și case din vechiul București*, în „Ziarul Lumina”, 27 noiembrie 2010). Într-o lucrare apărută la Frankfurt și Leipzig în anul 1778, intitulată *Mémoires historiques et géographiques sur la Valachie*, scrisă de Friedrich Wilhelm von Bauer, aflăm că pe timpul voievodului Alexandru Ipsilanti, orașul București era împărțit în 67 de mahalale și avea 28 de mănăstiri, 31 de biserici din piatră, 20 din lemn, 10 paraclisuri, un palat domnesc, o școală publică (vechiul Colegiu de la Sf. Sava), 35 de case mari boierești și șapte hanuri zidite din piatră. Conform *Catagrafiei poliției Bucurescilor ce s-au făcutu la 1798*, orașul era împărțit în cinci plăși: plasa Târgului, plasa Gorganului, plasa Broșteni,

plasa Târgului de Afară, plasa Podului Mogoșoaiei, fiecare împărțită la rândul ei în mai multe mahalale. Datorită intensificării influenței turcești, după anul 1600, termenul de enorie începe a fi înlocuit în actele oficiale și în vorbirea curentă prin acela de *mahala*, care însemna, în turcește, o parte din oraș, un cartier. După cum o atestă vechi documente istorice, capitala țării noastre a fost împărțită inițial în mari subdiviziuni numite *plăși*, dar aceasta se întâmpla la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul celui de-al XVIII-lea. Mai înainte se folosea termenul de *enorii*, menționat în acte de la jumătatea secolului al XVI-lea și care se referă la împărțirea orașului după biserici, respectiv după enoriașii bisericilor respective. Într-un document din 18 noiembrie 1590, Mihnea voievod întărește lui Liver Casap și fii lor lui o ocină cumpărată „de la orașenii din București, din enoria popei Comino”, iar într-un alt document, din același an, Mihnea voievod întărește mănăstirii Sfântul Dimitrie din Bucureștii de sus „trei prăvălii și cu pivniță și cu tot locul împrejurul prăvăliilor în enoria popei Matei.” Unul dintre cele mai vechi documente referitoare la o mahala a orașului București este actul din 18 iunie 1626, prin care Alexandru Coconul întărește lui Radu Logofătul un loc de casă cumpărat „și cu știrea vecinilor din mahala”, iar la 5 aprilie 1635 Matei Basarab întărește bisericii lui Ghiormea Banul un loc în oraș, unde fusese vechea curte a lăcașului, loc pe care-l revendicase „popa Gavriil de la biserica Ghiormei Banul... cu toți negustorii și cu toată mahalaua”. De la cartier, termenul de mahala s-a extins și la locuitorii respectivi, apărând astfel noțiunea de *mahalagii*, după cum o găsim menționată într-un document emis de Sfântul Constantin Brâncoveanu la 30 septembrie 1691, când poruncește: „Ție, județ de aici den București cu 12 pângari ai tăi... voi să căutați să vă strângeți toți la un loc și să mergeți cu mahalagii den... și să faceți adeverință pentru un loc de casă...”

FORMULAR 230

Biserica Sfântul Dumitru este recunoscătoare celor care sprijină eforturile de consolidare și restaurare. Vă invităm să completați formularul 230 și să direcționați către lăcașul nostru 2% din impozitul pe venitul din 2013. Nu înseamnă nici o cheltuială, pentru că acel impozit deja a fost reținut de stat. Este dreptul dumneavoastră să vă exprimați în acest mod afecțiunea față de o instituție. Formularul 230 îl puteți găsi pe site-ul nostru, la pagina *Cum poti ajuta*: <http://sfantuldumitruposta.ro/ce-i-de-facut/cum-poti-ajuta/>. De asemenea, el se află la pangar și poate fi completat și lăsat în biserică. Dacă știți și alte persoane care ar putea completa formularul 230 pentru noi, am fi încântați. Formalitățile legate de depunerea documentului le vom realiza noi. Tot ce trebuie să faceți este să completați datele personale și să semnați. Nu este nevoie de fișa fiscală și nu trebuie completată suma care se direcționează. Se poate direcționa 2% din impozitul pe venit și de către persoanele care desfășoară activități independente, prin intermediul formularului 200 (chiar dacă au ca sistem de impunere norma de venit). **Noutatea legislativă** se referă la sponsorizările din impozitul pe profit: *...cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:*

1. 3 la mie din cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul «cifra de afaceri» această limită se determină potrivit normelor;

2. 20% din impozitul pe profit datorat.

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se raportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

Vă mulțumim!

diac. Bogdan Bădiță

Sfântul Haralambie este unul dintre preoții secolului al treilea, un preot care în momentul trecerii sale la Domnul s-a rugat ca prin prezența trupului său în cetatea sau orașul în care este depus să fie ocrotiți toți din regiunea aceea. Iată că, deloc întâmplător, o părticică din sfintele sale moaște a ajuns prin lucrarea lui Dumnezeu, și în "biserica de jurământ" din centrul vechi al Bucureștiului. În popor, sfântul este cunoscut ca fiind apărător de ciumă și de foamete. Confirmarea o găsim în acatistul închinat lui: "Bucură-te, izbăvitorule de ciumă și de foamete!". Istoria consemnează că oamenii au cerut ajutorul lui în diferite situații grele, cum au fost "ciuma lui Caragea" din 1813 și foamea din vremea lui Alexandru Constantin Moruzi din 1795. În iconografia ortodoxă greacă, Sfântul Haralambie este reprezentat ca un preot, iar în cea rusă sub chip de ierarh. Multe minuni a făcut sfântul atât în timpul vieții sale, cât și după trecerea sa la Domnul. Părintele Iacov Tsalikis, starețul mănăstirii Cuviosul David din Grecia mărturisește că în copilărie a suferit de o durere insuportabilă în partea stângă a toracelui. Dar rugându-se împreună cu mama sa la icoana Sfântului Haralambie, a văzut o mână de preot care a coborât la locul dureros făcând semnul sfinte cruci. După acea intervenție a sfântului, părintele s-a însănătoșit. O altă minune este salvarea orașului Filiatra din Peloponez. În vremea ocupării de către germani, orașul trebuia să fie ars la ordinul generalului german Kontau, iar locuitorii omorâți sau deportați în Germania, pe un drum fără întoarcere. În noaptea dinaintea masacrului, generalului i se arată în vis Sfântul Haralambie sub chipul unui bătrân cu barba albă, în veșminte preoțești, care îi poruncește să nu execute ordinul. În urma acestui vis, căutând prin bisericile orașului, generalul găsește chipul celui ce tocmai i s-a arătat zugrăvit pe o icoană, preoții orașului spunându-i că este Sfântul Haralambie. Văzând chipul sfântului și retrăind parcă visul, generalul a revocat distrugerea orașului. Sfântul Haralambie a pățit în multe chinuri groaznice la bătrânețe, trecând la Domnul la vârsta de 133 de ani. În timpul vieții sale, dar și după aceea, el a săvârșit multe minuni, fiind cunoscut ca tămăduitor al bolnavilor. "Ciuma lui Caragea" din 1813 a determinat aducerea moaștelor Sfântului Haralambie și la București. Atunci, prin mijlocirea sfântului, ciuma s-a sfârșit. Dacă privim cu atenție și orientați spre cele duhovnicești, putem observa intervenția subtilă a sfântului și în biserica noastră. Faptul că deși nu avem nici un sprijin financiar consistent dar lucrările de consolidare înaintează și nu sunt stagnări majore, nu este întâmplător. Dacă moaștele sale sunt aici, trebuie să ne rugăm cu stăruință și să fructificăm prezența lor în mijlocul nostru. Sfinții și îngerii participă

Programul serilor catehetice Februarie 2014

10.02.2014 – Viața Sf. Haralambie. Vizionare film religios – cap. 23 de la Luca

17.02.2014 – Cum ne mântuim? – cap. 24 de la Luca

Biserica, trupul tainic al Domnului în Duhul Sfânt
Lucrarea Sfântului Duh și conlucrarea omului
Necesitatea credinței și a faptelor bune în însușirea mântuirii

24.02.2014 – Moartea, judecata personală și viața veșnică - cap. 1 de la Ioan

Moartea ca trecere de la viața temporală la viața eternă
Nemurirea sufletului
Judecata particulară și consecințele ei pentru starea sufletelor

zilnic la toate slujbele săvârșite în biserica noastră, mijlocind pentru noi înaintea Preasfintei Treimi. Vă îndemn pe toți cei ce lecturați acest articol să vă concentrați atenția spre cele duhovnicești, simțind liturghie de liturghie prezența sfinților la slujbe și conlucrarea lor cu harul dumnezeiesc în rugăciunile noastre.

ATELIER CREAȚIE

Data fiind apropierea sărbătorilor lunii martie, vă invităm în zilele de **22 februarie (ora 16.00)** și **25 februarie (ora 17.30)**, la atelierul de creație de măștișoare și felicitări.

Produsele vor rămâne spre vânzare la pangarul bisericii și banii strânși vor fi folosiți pentru acțiunile social-filantropice din perioada pascală. Pentru o bună organizare vă rugăm să confirmați prezența, contactând-o pe dna. preoteasă Oana Gojgar (**tel. 0729127370**). Materialele sunt asigurate de Biserica Sfântul Dumitru. Vă așteptăm cu drag!

Vă invităm să urmăriți activitatea
Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupesta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica
Sf. Dumitru – Poșta

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18.00 – Program de spovedanie
19.00 – Seară Catehetică
Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri 18.00 – Acatist
Sâmbătă 10.00 - Parastas